

IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV IN ZAJEMANJE OBDAVČLJIVEGA PROMETA

Pojasnilo MF, št. 423-3/2007, 20. 11. 2007

Ministrstvo za finance je na vprašanja v zvezi z zajemanjem obdavčljivega prometa pri identifikaciji za DDV kot tudi pri prenehanju identifikacije za DDV je podalo naslednje mnenje, s katerim se nadomestijo dosedanja pojasnila v delu, kjer navedeno področje pojasnjujejo drugače.

V zvezi z vprašanjem, v katerem zavezanec prosi za razlago določb 78., 79. in 94. člena Zakona o davku na dodano vrednost (uradni list RS, št. 117/06; v nadaljevanjem besedilu: ZDDV-1), Ministrstvo za finance sporoča naslednje:

Ureditev, ki je predpisana v 79. in 94. členu ZDDV-1, je v skladu z ureditvijo 214. in 288. člena Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1).

V skladu s prvim odstavkom 78. člena ZDDV-1 mora vsaka oseba davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti. Po drugem odstavku 78. člena se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka ne nanaša na:

a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo dosegel oziroma presegal prometa v znesku 25.000 evrov;

b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona.

Skladno s tretjim odstavkom 78. člena ZDDV-1 mora, ne glede na prvi odstavek tega člena, vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcija niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in pristojnemu davčnemu uradu predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

79. člen ZDDV-1 predpisuje obveznost za davčni organ, da mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

a) vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je, v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;

b) vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV v skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, in vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona odloči, da so njegove pridobitve znotraj Skupnosti predmet DDV;

c) vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije.

Davčni zavezanec se mora identificirati za namene DDV, če skladno s prvim odstavkom

94. člena ZDDV-1 v obdobju zadnjih 12 mesecev preseže oziroma je verjetno, da bo presegel znesek 25.000 evrov obdavčljivega prometa.

Obdavčljiv promet, po definiciji iz sedmega odstavka 94. člena ZDDV-1 obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek transakcij, ki so oproščene v skladu z 52., 53., 54., in 55. členom tega zakona;
- znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen, če so te transakcije postranske transakcije.

Na podlagi navedenih pravnih podlag lahko na dileme v zvezi z izvajanjem 78., 79. in 94. člena ZDDV-1 odgovorimo naslednje:

1. Obravnava dobav blaga znotraj Skupnosti

Zavezanec izpostavlja vprašanje koga vključiti v sistem in koga ne. Po določbah 79. člena mora davčni organ identificirati za namene DDV vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga in storitev, od katerih se DDV lahko odbije. Po 94. členu ZDDV-1 pa definicija obdavčljivega prometa zajema le obdavčene dobave in del oproščenih dobav od katerega se DDV lahko odbija. Pri tem se mu postavlja vprašanje kako obravnavati dobave v druge države članice, ki so prav tako oproščene s pravico do odbitka DDV.

Pri obravnavi dobav blaga v drugo državo članico je potrebno upoštevati tudi določbe o kraju obdavčitve blaga. Kadar je blago namenjeno v drugo državo članico, je prvotno potrebno izhajati iz določbe 20. člena ZDDV-1, ki določa kraj obdavčitve dobave blaga s prevozom in po kateri se šteje, da je kraj dobave blaga kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

Oprostitev dobave blaga znotraj Skupnosti po 46. členu ZDDV-1 je predvidena le za poslovanje med davčnimi zavezanci, identificiranimi za namene DDV. V teh primerih se kraj obdavčitve dobave blaga znotraj Skupnosti prenese v drugo državo članico po pravilih za določitev kraja obdavčitve pridobitve blaga znotraj Skupnosti.

V kolikor bo davčni zavezanec, ki še ni identificiran za namene DDV, opravil dobave blaga v drugo državo članico, ne bo mogel uveljaviti oprostitve plačila DDV za te dobave, ampak bo takšna dobava obdavčena v Sloveniji. Navedeno pomeni, da je potrebno v tem primeru znesek dobav blaga znotraj Skupnosti šteti za obdavčeno dobavo blaga v Sloveniji in posledično znesek vključiti v znesek obdavčljivega prometa.

2. Transakcije z nepremičninami – tretja alineja sedmega odstavka 94. člena ZDDV-1

V znesek obdavčljivega prometa po sedmem odstavku 94. člena ZDDV-1 se všteva tudi znesek transakcij z nepremičninami, razen če so te transakcije postranske transakcije. Kot sami pravilno ugotavljate, se po tretji alineji sedmega odstavka 94. člena ZDDV-1 v znesek obdavčljivega prometa vštevajo oproščene dobave (starih) nepremičnin. Nove nepremičnine so predmet obdavčitev z DDV in posledično vključene v znesek obdavčenih dobav.

79. člen ZDDV-1 predpisuje obveznost podelitve identifikacijske številke za DDV davčnemu zavezancu, ki opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije. V drugih primerih pa identifikacija za namene DDV ni obvezna, razen v primerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki so predmet DDV v Sloveniji. Na tej podlagi

menimo, da davčnega zavezanca, ki opravlja izključno oproščene transakcije z nepremičninami, v zvezi s katerimi nima pravice do odbitka DDV, ni potrebno identificirati za namene DDV, ne glede na presežen znesek 25.000,00 EUR, saj obveznost identifikacije po 79. členu ZDDV-1 za te primere ni predpisana.

V kolikor pa davčni zavezanec poleg transakcij z nepremičninami opravlja tudi dobave po prvi in drugi alineji sedmega odstavka 94. člena ZDDV-1 in vrednost vseh transakcij presega znesek prometa 25.000 evrov, je davčni zavezanec dolžan prijaviti začetek opravljanja dejavnosti v skladu z 78. členom ZDDV-1, davčni organ pa ga je dolžan identificirati skladno z 79. členom ZDDV-1.

3. Prevozniki, ki opravljajo prevozne storitve v druge države članice

Izpostavil je tudi vprašanje identifikacije prevoznikov, ki opravljajo prevozne storitve v druge države članice, kjer so njihove storitve po sistemu obrnjene davčne obveznosti tudi obdavčene.

Skladno z drugim odstavkom 27. člena ZDDV-1 je kraj opravljanja prevoza znotraj Skupnosti kraj začetka prevoza. Uporaba obrnjene davčne obveznosti pa je možna na podlagi tretjega odstavka 27. člena ZDDV-1, po katerem se za kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti, ki se opravi za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, šteje, da je kraj opravljanja prevoza na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

Davčni zavezanec, ki še ni identificiran za namene DDV, določbe tretjega odstavka 27. člena ZDDV-1 ne more uporabiti, saj je prenos kraja obdavčitve na prejemnika storitve možen le v primeru, ko storitev opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v državi članici, kjer se prevoz začne. V kolikor davčni zavezanec ni identificiran za namene DDV, je kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti kraj začetka prevoza, torej v Sloveniji, če se prevoz začne v Sloveniji, kar pomeni, da je vrednost prevoznih storitev potrebno vključiti v znesek obdavčljivega prometa.

IZVAJANJE 149. ČLENA ZDDV-1

Pojasnilo MF, št. 423-3/2007-2, 19. 1. 2007

V zvezi z navodilom za izpolnjevanje 149. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/2006; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) in identifikacijo davčnih zavezancev od dneva uveljavitve ZDDV-1 do 1. januarja 2007 Ministrstvo za finance meni:

Pri določitvi obdavčljivega prometa skladno z njegovo definicijo po sedmem odstavku 94. člena ZDDV-1, ki je povzeta po 288. členu Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), davčni zavezanec ne more ugotoviti zneska obdavčljivega prometa iz informacijskega dela obrazca DDV-O, temveč le iz svojih knjigovodskih podatkov.

Za primere, ko mora davčni organ skladno s tretjim odstavkom 149. člena ZDDV-1 odločiti o prenehanju identifikacije zaradi DDV po uradni dolžnosti, lahko ugotovi okvirni znesek obdavčljivega prometa na podlagi informacijskega dela obrazca DDV-O, dokončno pa uskladi znesek z davčnim zavezancem na podlagi njegovih knjigovodskih podatkov.